

Tural Adışirin

Bizim görüşümüz uzaqdan-uzaq,
Bizim görüşümüz qarlı bir sazaq.
Ya səni, ya məni soyudacaqdır,
Sonra öz qütbünə qayıdacaqdır.

Arzumuz başqadır, yolumuz başqa,
Bəs harda, haçandan tanışmışıq biz.
Yoxsa o günlərə qayıtmaq üçün,
İndi görüşlərdən yapışmışıq biz.

Gör neçə sakitik yay sularıtk,
Qaynar qəlbimizdə susur hay-haray.
Kövrək bir ürəyin arzulartək,
Keçir gözümüzdən görüşlər lay-lay.

Bizim görüşümüz payız sükutlu,
Hansı günlərəsə hələ ümidli.
Yanırıq yanğımız qalır ürkədə,
Alova dönürük, közə dönürük,

Ayrılıq çağında vüsal deməkdən
Görüş çağlarında buza dönürük.
Bizli də, bızsız də ötdükçə zaman,
Məhəbbət yolunda lap çasıırıq ki...

Hər görüş bir az da yaxın olmaqdan,
Hər görüş bir az da yadlaşırıq ki...
Bəlkə nəzərlərdən yayınaq daha,
Bəlkə heç düşməyə duyuq görüşlər.
Gedək xatirəylə qızınaq daha,
Bizi isitməyir soyuq görüşlər.

Qapına gələcək xoşbəxtlik bu yaz,
Axtar o ünvanı göz ürəyimdə.
Dərdimi bir kəsə aç bilmirəm,
Qaralıb, pas atıb söz ürəyimdə.

Yoxdur bu həsrətə dözməyə halım,
Qalmayıb başımda huşum, kamalım.
Yanıram oduna düşüb a zalım,
Atəş bəbəyimdə köz ürəyimdə.

Bu dəli könlümdür səndən pay uman,
Əgər sevirənsə, od tut, alovlan.
Baxışın üstümə səpilən zaman,
Elə bil gül açıq yaz ürəyimdə.

Düşmüşəm eşq adlı ağır dərdə mən,
Çəkmişəm pis gözə qara pərdə mən.
Gəzmərim nə kənddə, nə şəhərdə mən,
Səni axtararam öz ürəyimdə.

Tale dənizində qaldırıb yelkən,
Ömür uzaqlara üzüb gedəndir.
Dünya başdan-başa bir nəğmə ikən,
Bu kədər hardandır, bu qəm nədəndir?

Yəqin xoşbəxtliyin yolu daş-kəsək,
Yəqin bədbəxtliyin yolu düz-hamar.
Əgər qarış-qarış dünyanı gəzsək,
Görərik sevincdən artıq kədər var.

Qara saçlara da vaxtsız salar dən,
Sevinc bir üzlüdü, kədər min yönlü.
Qəm elə hissdir ki, özün bilmədən,
Ağlada-ağlada ovudar könlü.

Sevinc qəm içində kiçik bir ada,
Kədər təlatümlü, dalğalı ümman.
Bir cür sevinə də hər kəs dünyada,
Başqa cür qəmlənir, qəmlənən zaman.

Sevinclər hardasa uyuyar, yatar,
Hiss edər nə vaxtsa qəmi qovacaq.
Günəş də belədir, axşamlar batır,
Bilər ki, səhərlər bir də doğacaq.

Tüstü havalanıb, göydə əriyir,
Ocağın yerində kül düşüb qalır.
Durna qatarıtk vaxt köç eləyir,
Durna qatarından tel düşüb qalır.

İllərdən süzülüb söz təmizlənilir,
Təmiz göz yaşımdan göz təmizlənilir.
İl var, xəcalətdən qaçıb gizlənilir,
İl var ki, üzünə irişib qalır.

İl ötür, qovuşur o yol bu yola,
Yaş gedir qabağa, il gedir dala.
İllər başımızda dönür xəyalə,
Sonra alınımızda bürüşüb qalır.

Dünya nə dəmdədir, könül nə dəmdə,
Fikrin başı göydə, ayağı qəmdə.
İl var, çöküb qalır quru rəqəmdə,
İl var, xatirəyə ilişib qalır.

Nə dünya sənindi, nə dünyanın mənəm,
Nə də sən mənimçün dünyadan baha.
İnana bilmirəm yuxuna gələm,
Məni yuxunda da gözləmə daha.

Bu çətin sınaqlar mənimə yordu?
Sənmi gözlərimdən düşmüşən qaçaq...
Bilmirəm, qəlbimdə sönən bu odu,
Bilmirəm, təzədən kim qalayacaq.

Nə olsun oxumuz toxundu daşa,
Tale öz verdiyi qisməti aldı.
Deyirəm, bir az da gəl mənsiz yaşa,
Demirəm, səninki Allaha qaldı.

Bu dünya yaxşını yamandan seçər,
Hər qəmi bir şıltaq sevinc izləyir.
Bir oğlan səninçün başından keçər,
Məni də hardasa bir qız gözləyir.

Dünya məni dərdə salır,
Üzündən keçə bilmirəm.
Ağlasam qəlbim yumşalır,
Gözümdən keçə bilmirəm.

Nədir faydası bu qəmin?
Gedin Məcnundan öyrənil.
Füzuli kimi iynənin,
Gözündən keçə bilmirəm.

Hər çür savaştan keçirəm,
Qurudan, yaştan keçirəm,
Yol açıb daşdan keçirəm,
Özümdən keçə bilmirəm.

Boğa bilməyirəm acı qəhəri,
Solmuş ümidimi biçib gedirsən.
Mənə söz vermişdin bir yaz səhəri,
İndi başqa evə köçüb gedirsən.

Kövrək duyğulardı qəlbimə dolan,
Könlümü sirdaş da ala bilməyir.
Niyə ürəyimin sahibi olan,
Evimin sahibi ola bilməyir.

Bir uşaq kimi ydim, gücsüzdüm bayaq,
Bu necə qəzəbdə sinəmdə dindi.
Gözünü qan tutmuş bir dəli sayaq,
Toyun qabağını kəsimmə indi?

Kaş bütün sevənlər mənimtək sevir,
Nisgil var ürkədən çox çətin köçür.
Sən gələn köçürsən başqa bir evə,
Mənimə ömrümə həsrətin köçür.

